

PIGEBEAT 2019

HASTRUPSKOLENS JUNIOR- OG UNGDOMSKLUB

Af Ida-Marie Bovbjerg Kristensen, bachelor i antropologi ved Københavns Universitet

Baggrund for rapport: Denne rapport tager udgangspunkt i en tredags pigeBEAT bootcamp, der blev afholdt i på Hastrupskolens junior- og ungdomsklub i Køge. De konklusioner, der er præsenteret nedenfor, er tilvejebragt ved, at jeg selv har deltaget i det fulde program alle tre dage af bootcampen. Gennem antropologiske metoder som deltagerobservation og dybdegående interview, har jeg klarlagt, hvilken betydning det har for pigerne at være en del af pigeBEAT.

Det er fællesskabende at lave musik sammen

En af pigerne, der deltager i pigeBEAT, beskriver, at fællesskaber i 9. klasse starter, når de har noget at være fælles om. Hun eksemplificerer det med, at der kan være pigegrupper, der ikke snakker så meget sammen, men hvis der er én, der kan give et godt råd til en hårfrisure, make-up eller et outfit, så har man pludselig en samtale.

Hun beskriver også, at især drengene starter et fællesskab ved, at de spiller fodboldkamp eller basketball sammen i frikvarterne.

Det fremgår, af ovenstående beskrivelse af fællesskaber, at emner som make-up og boldspil fylder meget i frikvarterne hos børnene i 5.-9. Klasse. Derfor kan det være svært at finde et fælles grundlag for at etablere en relation, hvis man ikke synes, at make-up er spændende eller fodbold og konkurrence er sjovt.

Ved musikinitiativet pigeBEAT bliver der mulighed for, at dem, der ikke gider at spille fodbold, og dem, der ikke har interesse i at snakke om hår, tøj og make-up får samme udgangspunkt for at skabe et fællesskab. Dette skyldes, at piger med forskellige baggrunde og interesser kan samles, hvilket en

pige uddyber i følgende citat:

”Det er rigtig fedt, at vi er flere forskellige piger. Flere forskellige slags piger. En af pigerne spiller rigtig meget fodbold og går ofte i fodboldtøj, men når hun kommer med i pigeBEAT, jeg vil ikke sige, at hun blev anderledes, men jeg lærte en anden side af hende at kende og normalt snakker vi ikke sammen i hverdagen. Jeg tror lidt, at det har åbnet en del af et venskab.”

Overstående citat viser, at ved at deltage i pigeBEAT opstår der muligheder for at starte nye venskaber. I den forbindelse er det vigtigt, at pigerne oplever et trygt fællesskab, hvor de hverken skal være bange for, at det er akavet eller have fokus på at være i konkurrence med hinanden. Dette skyldes, at for at pigerne får oplevelsen af at skabe musik sammen, er det vigtigt, at de tør spille på et instrument eller synge foran hinanden, selvom de ikke har prøvet nogle af delene før. Dette skaber en vigtig tillid og i følgende citat beskriver en pige, hvordan det har ført til et nyt venskab med en anden pige:

”At spille musik uden at der er så mange, der kigger og judge[r] [dømmer], det tror jeg, har åbnet os over for hinanden, det har åbnet en

anden side af vores personlighed. Jeg ser hende lidt som en anden person [...]. Nu er hun en veninde, der kan spille musik og være stille og rolig, flække af grin og hygge.”

Som beskrevet i citatet opstår der situationer i musikken, hvor pigerne kan åbne op for deres personlighed. Denne sårbarhed kommer blandt andet til udtryk, når pigerne arbejder med at sammensætte akkorder og skabe en melodi. I processen med at skabe en melodi, siger en pige:

”Gennem musikken lærer man, hvordan vi snakker eller kan kommunikere.”

En anden pige siger:

”Vi lærer også, hvordan vi kan sætte toner sammen og signalere noget. Man kan sætte mange toner sammen på én gang. Det kan være sørgeligt, dystert eller glad.”

Citaterne viser, at musikken er et vigtigt redskab til at bygge bro mellem piger med forskellige interesser, da de via musikken får et fælles sprog at kommunikere gennem, hvilket giver anledning til at starte nye venskaber.

Et musikalsk fællesskab skaber et samarbejde uden fokus på konkurrence

En grund til at pigeBEAT kan åbne op for nye venskaber, skyldes, at for at det musikalske samspil fungerer, så kræver det, at pigerne samarbejder. Vigtigheden af at samarbejde om musikken, oplever pigerne ved en øvelse, de får stillet den allerførste dag af bootcampen. Øvelsen går ud på, at de skal lytte til hinanden og spille i samme tempo og med samme intensitet. Efterfølgende beskriver en pige øvelsen:

”Det var underligt, der var ikke nogen, der samarbejdede og spillede sammen.”

Herefter begynder pigerne at samarbejde uden at snakke sammen, men blot ved at lytte efter, hvordan hinanden spiller. For at have et vellykket samarbejde er det vigtigt, at pigerne søger mod samme mål og i den forbindelse understreger flere af dem, at det har stor betydning, at pigeBEAT netop kun er for piger. En pige beskriver det på følgende måde:

”Når jeg er sammen med drenge, så er det altid en konkurrence, vi tæver hinanden i Tetris og Ludo og

snakker om, hvem der er bedst, og hvem der vinder. Men når det bare er piger, er det mere stille og roligt, og der er plads til at nå at lære uden at man skal skynde sig. Det er mere frit rum, synes jeg. Jeg kan også mærke, at jeg selv er anderledes, når det kun er piger. Nogle gange så har man bare brug for at komme lidt væk fra dem [drengene] og være mere sig selv. Når jeg er sammen med drenge, så skal man være lidt, ikke hård i det, men man skal tilpasse sig omgivelserne og tænke: 'okay fint nok de spiller bold, så gør jeg også'. Til pigeBEAT er jeg mig selv. Jeg gemmer ikke rigtig noget, jeg lukker bare de ting ud, jeg kan lide og snakker om det jeg vil, uden at tænke over det."

En anden pige bakker op om, at det gør en forskel, at det kun er for piger:

"Jeg synes faktisk, at det er meget hyggeligt, at det kun er for piger. Ikke fordi, at jeg har noget imod drenge eller noget, men havde det været med drenge, så havde der været mere uro og ukoncentreret. Når det kun er piger, så er det koncentreret, hyggeligt og ikke akavet."

I modsætning til at spille bold eller brætspil sammen, hvor man ofte

er i konkurrence mod hinanden, så kræver musikken, at pigerne samarbejder for at musikken lyder godt. Ved at lave noget sammen, der tager udgangspunkt i et mere ligeværdigt grundlag, oplever pigerne, at de kan være mere sig selv, hvilket styrkes ved, at de kun er piger, der er samlet.

Følelser og svære emner italesætte gennem musikalske redskaber

Udover at skabe en melodi går pigeBEAT ud på, at pigerne selv skal skrive en sang og for at kunne det, arbejdes der med forskellige øvelser, der skal hjælpe pigerne godt på vej. En underviser præsenterer en øvelse på følgende måde:

"Nu skal hjernen snydes til at tænke noget, som man ikke ville tænke normalt. Under noter på telefonen skal I skrive om emnet: min sidste, triste oplevelse."

Pigerne skriver om familie, kærlighed, svigt og døden, som er eksistentielle emner, der kan være svære for en teenagepige at italesætte. En pige, der skriver om at blive svigtet, får tårer i øjnene, da hun læser sin tekst højt. To andre

kommer med følgende beskrivelse af, hvordan det var at lave øvelsen:

”Øvelsen åbnede op for nogle tanker, som man ikke vidste var vigtige og som betyder noget for en, selvom man ikke snakker om dem.”

En anden pige siger:

”Det var sjovt og hyggeligt, det man tænkte på, fik man lidt ud.”

Øvelsen ender med, at pigerne starter på en sangtekst, der handler om, at man skal tro på sig selv og lægge sin usikkerhed fra sig. I takt med at sangen udvikler sig, vokser pigernes selvtillid og egen tro på, at de kan spille, synge og rappe for hinanden og for et publikum. En pige beskriver det således:

”Det med at synge foran andre, det har jeg åbnet lidt mere op for. PigeBEAT har været en måde lige at skubbe mig på vej, ja altså lige præcis det som vi siger i sangen, som vi har skrevet, at man skal tro på sig selv. Den siger, hvad jeg mener, at de her tre dage har gjort og det kan måske hjælpe i fremtiden også.”

Af citatet fremgår, at pigen føler, at hun er blevet skubbet godt på vej og de andre piger, der har deltaget i

pigeBEAT giver udtryk for, at dette kan lykkes, fordi de har nogle gode og understøttende undervisere, der fungerer som en hjælpende hånd i stedet for en løftet pegefinger. En pige beskriver underviserne på følgende måde:

”Jeg synes, at I har været lidt som en mentor, men sådan en kreativmentor. I får os på en god måde til at udtrykke vores kreativitet, men på en anden måde end vi måske normalt ville gøre.”

Netop nye måder at udtrykke sin kreativitet, er noget pigerne har arbejdet med, ved at være med i pigeBEAT. Da pigerne startede, sagde de, at de havde tilmeldt sig:

”fordi jeg gerne vil prøve noget andet end at sidde derhjemme.” En anden pige siger: *”ja, noget andet end at stå sent op og se Netflix hele dagen.”*

Opsummerende kan det siges, at pigerne i høj grad har prøvet noget andet, end de plejer. På tre dage har de via et musikalsk fællesskab arbejdet med at udtrykke deres følelser og kreativitet, hvilket har gjort dem sårbare over for hinanden og åbnet for nye venskaber.

Denne rapport er blevet til på baggrund af støtte fra:

ORA

Såvel som:

